

bringe Spørgsmaalet, om Kjendelsen endelig skal ophæves eller opretholdes, for vedkommende Domstol, og bliver Sagen da at afgjøre efter de i denne Paragraphs 1ste Stykke givne Regler.

Ophæves en Kjendelse, i hvis Følge der overeensstemmende med § 6 er tilbeelt en legemlig Nødværelse, skal Skipperen betale den Vedkommende en Erstatning, som bestemmes af Retten (eller i det ovennævnte Tilfælde af Consulen).

§ 10.

De i §§ 8 og 9 ommeldte Sager blive at behandle efter Reglerne om private Politisager, uden Brug af stemplet Papir samt mod Erklæggelsen af de i Plac. 1ste Mai 1822 og 28de Februar 1845 forestrevne Retsgebyrer, saafremt det paaklagede Forhold ikke er af den Beskaffenhed, at det efter den almindelige Lovgivning er Gjenstand for det Offentliges Forsøgning, i hvilket Tilfælde de i saa Henseende gjældende Regler komme til Anvendelse.

§ 11.

Samtlige Bøder efter § 5 tilfalde Bombehusen i Kjøbenhavn eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning, efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. Bøderne indeholdes ved Afregningen af Waterkonten eller den, der besørger hans Forretninger — i Udlandet af Consulen — dog først efterat Skipperens fra Rejsen hidrørende Krav er fyldestgjort, og indsendes af dem til den vedkommende Kasse.

§ 12.

Befindes en Skipper eller Nogen, der er traadt i hans Sted, at have misbrugt den ham ved §§ 3, 5 og 6 betroede Myndighed, saasom ved unødvendig Haardhed imod Mandskabet, ved at have anvendt Straf, uden at have iagttaget de derfor i § 7 forestrevne Former, eller uden tilstrækkelig Kundskab om begaaet Forseelse, eller endog ved med Bevidsthed at have tilføjet Nogen Uret, bliver han herfor at straffe med Bøder eller simpelt Fængsel, forsaavidt Gjerningen

ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre højere Straf.

§ 13.

De Vidnesbyrd, som af Skipperne udstedes angaaende deres Skibsfolks Forhold i Tjenesten, maae for de Søfolks Vedkommende, der skulle have Søfartsbøger, i Fremtiden alene meddeles i disse. Handler nogen Skipper herimod, ansees han for hver Gang med en Bøde af 5 Rd.

III.

Om Søfolks Forbrydelser.

§ 14.

Den, som er fraværende ved Skibets Afgang, eller som uden Tilladelse eller udover den ham givne Tilladelse udebliver i mere end 2 Gange 24 Timer, betragtes som Rømningssmand og straffes som saadan, medmindre han paaviser Omstændigheder, der gjøre det antageligt, at han ikke har villet unddrage sig sin Tjeneste.

§ 15.

Rømning ansees i Almindelighed med Straf af simpelt Fængsel ikke under 14 Dage og ikke over 3 Maanedes. Dog kan Straffen nedsættes til Bøder ikke under 10 og ikke over 50 Rd., naar den Vortrømte frivillig er vendt tilbage inden Skibets Afgang fra det Sted, hvor Rømningen stete.

§ 16.

Rømme Flere af Mandskabet i Forening eller efter foregaaende Aftale, bliver efter Omstændighederne længere Tids Fængsel end det i § 15 forestrevne eller Fængsel paa Vand og Brød at anvende. Naar hele eller halve Besætninger rømme, eller naar Rømning, selv ikkun af enkelt Mand, kjendelig udsætter Skibet for Fare eller Tab, kan Straffen endog stige til de højere Grader af Fængsel paa Vand og Brød eller til Forbedringshuusarbejde i 1 Aar.